

Posudek vedoucího bakalářské práce Kateřiny Procházkové

COPINGOVÉ STRATEGIE MATEK MALÝCH DĚTÍ

FHS UK PRAHA 2011

Stres je v současné době mnohokrát skloňovaným pojmem. Autorka svou pozornost upírá ke skupině matek s jedním malým dítětem. Příchod prvního potomka je spojen se stresem, jež má svá specifika. Cílem práce má být zmapování copingových strategií matek malých dětí a jejich možné souvislosti s tzv. „místem řízení“.

V teoretické části autorka čtenáře seznamuje s různými koncepcemi stresu, přičemž poukazuje na nezbytnost přihlížet nejen ke stresogenním podnětům, nýbrž i k osobě stresovaného člověka – což je poměrně široký a vágní pojem. Těžištěm zájmu autorky se zde tedy stala oblast tzv. místa řízení, je zde diskutován možný vliv míry externality/internality na efektivní zvládnání stresu.

Teoretickou část považuji za zdařilou, autorka zde prokázala schopnost pracovat s relevantní odbornou literaturou, co bych ráda vyzdvihla je to, že nezůstala u prostého kopírování textu, či u obecného popisu stresu, ale že s teoretickými poznatky dokázala pracovat takovým způsobem, že mohou sloužit jako pevná opora pro část empirickou. Cíl práce je formulován jasně, teoretická část záměru práce odpovídá a téma je v míře potřebné pro bakalářskou práci dostatečně problematizováno.

Kvalita části teoretické se pak logicky odráží i další – empirické části. Pro svůj výzkum autorka volí kvantitativní metodologii. Důležitým kritériem výběru je to, aby matka měla jedno dítě – čili aby zde nebyla zkušenost s mateřstvím, neboť je zde teoretický předpoklad (viz např. Lazarus), že prožitá zkušenost může ovlivňovat (resp. snižovat) míru prožívaného stresu vyvolaného stejným či podobným stresogenním podnětem. Výzkum je co do rozsahu spíše skromnější (37 respondentů), nicméně i navzdory tomuto faktu zde autorka nesporně prokázala svou schopnost navrhnout a provést kvantitativní studii. Výsledky jsou přehledně prezentovány i interpretovány. Velmi pozitivně vnímám kapitolu Diskuze, ve které autorka zevrubně reflektuje omezení své práce a navrhuje možné postupy pro navazující badatelské počínání. V průběhu obhajoby bych ráda slyšela důvody, které vedly autorku k vyřazení respondentek, které neuvedly místo svého bydliště, potažmo, jakou roli místo bydliště v kontextu tohoto výzkumu zastává.

V závěru bych ráda ocenila aktivní a zároveň samostatný přístup autorky k psaní této práce. Práci považuji za zdařilou a navrhuji hodnocení 1.

V Praze dne 17. srpna 2011

Mgr. Eva Richterová